KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 30.4.2020 r.
COM(2020) 164 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

38. sprawozdanie roczne Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie unijnych działań antydumpingowych, antysubsydyjnych i ochronnych oraz stosowania instrumentów ochrony handlu przez państwa trzecie wobec UE w 2019 r.

{SWD(2020) 71 final}

STRESZCZENIE

W niniejszym 38. sprawozdaniu przedstawiono najistotniejsze informacje na temat działań antydumpingowych, antysubsydyjnych i ochronnych UE, a także działań w zakresie ochrony handlu prowadzonych przez państwa trzecie wobec UE w 2019 r.

W 2019 r. zajmowano się szczególnie dużą liczbą spraw – wszczęto 16 spraw (w porównaniu z 10 w 2018 r.), w ramach 12 nowych spraw wprowadzono środki (w porównaniu z 6 w 2018 r.), a w ramach 5 nowych spraw nie wprowadzono żadnych środków; ponadto podejmowano równie intensywne działania, jeżeli chodzi o przegląd obowiązujących środków, w szczególności finalizując 18 przeglądów wygaśnięcia (w porównaniu z 7 w 2018 r.). Komisja kontynuowała również zdecydowane działania w odniesieniu do środków wprowadzanych przez państwa trzecie wobec wywozu z UE. Liczba wspomnianych środków ponownie okazała się znaczna (175) – w przyszłości należy oczekiwać utrzymania się tej tendencji z uwagi na wszczęcie licznych spraw zagranicznych w 2019 r.

Komisja podejmowała również wzmożone wysiłki na rzecz egzekwowania środków, w szczególności wszczynając cztery dochodzenia w sprawie obejścia środków – najbardziej zasobochłonne jak dotąd dochodzenie tego typu dotyczące zastaw stołowych i naczyń kuchennych z Chin zakończyło się rozszerzeniem ceł na 30 przedsiębiorstw. Jeżeli chodzi o poprawę egzekwowania zmodernizowanych przepisów dotyczących ochrony handlu, w 2019 r. przyjęto również przepisy szczegółowe służące rozszerzeniu możliwości stosowania środków ochrony handlu w taki sposób, by środki te obejmowały również szelf kontynentalny UE.

Ponieważ bardziej restrykcyjne środki w obszarze egzekwowania przepisów idą w parze ze wzrostem efektywności, w niniejszym sprawozdaniu zawarto również najistotniejsze dane liczbowe ilustrujące skutki wprowadzonych niedawno środków[1]. Wspomniane dane potwierdzają skuteczność środków ochrony handlu w przywracaniu równych warunków działania na rynku UE. Nałożenie ceł w ramach działań antydumpingowych i antysubsydyjnych doprowadziło do zmniejszenia ilości nieuczciwego, szkodliwego przywozu średnio o 80 % (skala odnotowanego spadku wahała się od 57 % do 99 %). Jednocześnie cła antydumpingowe i antysubsydyjne przyczyniły się do zwiększenia liczby źródeł zaopatrzenia potrzebnych unijnym importerom i użytkownikom, ponieważ nałożenie tych ceł doprowadziło do wzrostu ilości uczciwego przywozu z innych państw, niezależnie od produkcji własnej UE. Należy również podkreślić, że środki wprowadzone w 2019 r. przyczyniły się do wzrostu liczby miejsc pracy korzystających ze środków ochrony handlu o 23 000, przez co łączna liczba miejsc pracy w UE objętych bezpośrednią ochroną w wyniku zastosowania tych środków wynosi obecnie 343 000.

[1] Dotyczy wprowadzenia nowych środków w 2017 i 2018 r. Gdy finalizowano prace nad niniejszym sprawozdaniem, wiarygodne dane za 2019 r. nie były jeszcze dostępne.

I. STOSOWANIE INSTRUMENTÓW OCHRONY HANDLU (TDI) W 2019 R.[2]

I.1. Działania dochodzeniowe

I.1.1. Zarys ogólny

Pod koniec 2019 r. w UE obowiązywało **140** środków ochrony handlu: **94** ostateczne środki antydumpingowe (które rozszerzono w 27 przypadkach), **15** środków wyrównawczych (które rozszerzono w jednym przypadku) i **3** środki ochronne[3]. W porównaniu z 2018 r. liczba środków zwiększyła się o 7.

W porównaniu z i tak znacznym poziomem obciążenia pracą w 2018 r. działalność dochodzeniowa nasiliła się. Obejmowała ona liczne nowe dochodzenia prowadzone na podstawie nowych zbiorów przepisów dotyczących instrumentów ochrony handlu, a także jeszcze większą liczbę prowadzonych dochodzeń przeglądowych. Pod koniec 2019 r. prowadzone były **43** dochodzenia, a także **2** dochodzenia w sprawie zwrotu obejmujące 66 indywidualnych wniosków o zwrot złożonych przez importerów.

Sprawozdaniu towarzyszy dokument roboczy służb Komisji dostarczający bardziej szczegółowych informacji i danych statystycznych na temat działalności prowadzonej w danym roku[4]. Dokument roboczy służb Komisji zawiera załączniki istotne z punktu widzenia analizy prowadzonej w ramach niektórych spośród poniższych sekcji – w stosownych przypadkach zamieszczono odpowiednie odniesienia.

I.1.2. **Dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne** (zob. załączniki od A do I)

W 2019 r. Komisja wszczęła aż **16** nowych dochodzeń (w tym 11 dochodzeń antydumpingowych i 5 dochodzeń antysubsydyjnych). Jednocześnie Komisja nałożyła cła tymczasowe w ramach **5** postępowań, natomiast **7** spraw zakończyło się nałożeniem ceł ostatecznych (z czego **3** cła stanowiły środki wyrównawcze). Pięć dochodzeń zakończono bez wprowadzania środków[5].

---

[2] Ta część sprawozdania została przygotowana na podstawie zaktualizowanych przepisów art. 23 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21) i art. 34 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55), jak również art. 23 podstawowego rozporządzenia w sprawie środków ochronnych (Dz.U. L 83 z 27.3.2015, s. 16).

[3] Środki są obliczane dla danego produktu i państwa, którego dotyczy postępowanie. Środki zostały rozszerzone w ramach działań Komisji w obszarze egzekwowania przepisów podjętych w następstwie przeprowadzonych dochodzeń w sprawie obejścia środków.

[4] Wszystkie dokumenty są dostępne pod adresem: http://ec.europa.eu/trade/issues/respectrules/anti_dumping/legis/index_en.htm

[5] Liczba wszczętych dochodzeń nie odpowiada liczbie dochodzeń zakończonych, ponieważ dochodzenia wszczynane w danym roku niekoniecznie zostają zakończone w tym samym roku.

Dochodzenia przeglądowe w dalszym ciągu stanowiły znaczną część pracy. W 2019 r. Komisja wszczęła **8** przeglądów wygaśnięcia. Jeżeli chodzi o ponownie wprowadzone środki, aż **16** przeglądów wygaśnięcia zakończyło się potwierdzeniem decyzji o nałożeniu cła, podczas gdy **2** takie przeglądy zakończyły się zniesieniem środków. **Jeden** środek antydumpingowy wygasł automatycznie po upływie pięciu lat.

W 2019 r. Komisja wszczęła **2** przeglądy okresowe – obydwa dotyczyły środków wyrównawczych – oraz zakończyła **1** taki przegląd bez zmiany zastosowanych środków.

Ponadto w 2019 r. wszczęto **7** ponownych dochodzeń (określanych również jako „wznowienia"), które dotyczą zazwyczaj wykonywania orzeczeń sądowych. Ogółem, Komisja zakończyła w 2019 r. **22** przeglądy.

I.1.3. Dochodzenia w sprawie środków ochronnych (zob. załącznik L)

W dniu 2 lutego 2019 r. UE nałożyła ostateczne cło ochronne *erga omnes* w odniesieniu do *niektórych wyrobów ze stali*[6] i dokonała ich przeglądu, co doprowadziło do zmiany środków w dniu 1 października 2019 r.[7]

Komisja przeprowadziła również dwa dwustronne dochodzenia w sprawie środków ochronnych dotyczące przywozu *ryżu siewnego indyjskiego z Kambodży i Mjanmy/Birmy* w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP): w dniu 16 stycznia 2019 r. Komisja przywróciła stawkę celną określoną we Wspólnej Taryfie Celnej w wysokości 175 EUR/t, która będzie podlegała stopniowej liberalizacji do poziomu 125 EUR/t na przestrzeni trzech lat[8].

W 2019 r. nie wszczęto żadnego nowego dochodzenia w sprawie środków ochronnych.

I.1.4. Działania weryfikacyjne

W toku dochodzeń Komisja przeprowadza wizyty w celu zbadania dokumentacji przedsiębiorstw lub stowarzyszeń, aby zweryfikować informacje przekazane w trakcie postępowań. W 2019 r. służby UE ds. instrumentów ochrony handlu odbyły 137 takich wizyt, co odpowiadało 1 948 osobodniom weryfikacji.

I.2. Egzekwowanie środków (zob. załączniki J, K, M, Q)

Zapewnienie skutecznego egzekwowania obowiązujących środków ochrony handlu ma kluczowe znaczenie dla zagwarantowania, aby podmioty gospodarcze nie unikały tych środków poprzez absorpcję lub obchodzenie ceł. W 2019 r. Komisja wszczęła **4** przeglądy

[6] Dz.U. L 31 z 1.2.2019, s. 27.
[7] Dz.U. L 248 z 27.9.2019, s. 28.
[8] Dz.U. L 15 z 17.1.2019, s. 5.

dotyczące obejścia środków, które to przeglądy według stanu na koniec roku były wciąż w toku. Ponadto wszczęto **1** dochodzenie w sprawie absorpcji (które według stanu na koniec 2019 r. było nadal w toku); inne dochodzenie zakończyło się brakiem decyzji o zwiększeniu wysokości ceł.

Monitorowanie zobowiązań stanowi jedno z działań w zakresie egzekwowania prawa. Na początku 2019 r. w mocy pozostawały 3 zobowiązania. Komisja przyjęła **8** nowych zobowiązań – w rezultacie całkowita liczba zobowiązań pozostających w mocy na koniec 2019 r. wyniosła 11.

I.3. Małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP)

W 2019 r., działając w duchu niedawnej modernizacji TDI, Komisja nadal koncentrowała się na wspieraniu MŚP, udzielając wsparcia i porad MŚP biorącym udział w dochodzeniach dotyczących TDI. Komisja wspierała MŚP w szczególności poprzez ułatwianie im prowadzenia współpracy w ramach dochodzeń: ograniczyła wymogi informacyjne w największym możliwym zakresie poprzez opracowanie mniej wymagających kwestionariuszy i skorelowanie okresów objętych dochodzeniem z rokiem obrotowym MŚP w przypadkach, w których było to wykonalne. Komisja wszczęła również dochodzenie, w ramach którego przemysł UE jest reprezentowany głównie przez MŚP: dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu *sztyftów i zszywek pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (*zwanej dalej *Chinami).*

Komisja aktywnie przeciwdziałała również określonym praktykom stosowanym przez eksporterów chińskich w celu obchodzenia środków unijnych zastosowanych w odniesieniu do *ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych* (zob. sekcja II). Pozwoliło to zagwarantować dalszą skuteczność tych środków, co miało korzystny wpływ na sytuację unijnych producentów wyrobów ceramicznych i ich pracowników – MŚP stanowią istotną część przedsiębiorstw działających w tym sektorze.

Komisja udzieliła również konkretnej pomocy technicznej MŚP w szeregu państw członkowskich, m.in. w Austrii i Hiszpanii, aby zwiększyć poziom ich wiedzy na temat TDI.

I.4. Normy społeczne i środowiskowe

W przypadku gdy Komisja stosuje nową metodę **obliczania wartości normalnej**, musi wybrać odpowiednie reprezentatywne państwo na potrzeby skonstruowania niezniekształconej wartości normalnej produktu. Komisja korzysta z danych dotyczących cen w takim państwie w połączeniu z danymi dotyczącymi zużycia materiałów do produkcji w państwie wywozu. Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze *in fine* w przypadku istnienia więcej niż jednego państwa dysponującego odpowiednimi i dostępnymi danymi Komisja

powinna oprzeć swój wybór na ocenie odpowiedniego poziomu ochrony socjalnej i ochrony środowiska w danych państwach[9].

W 2019 r. przeprowadzenie tego rodzaju analizy było konieczne w ramach przeglądu wygaśnięcia środków dotyczących *wyrobów ze stali powlekanej organicznie pochodzących z Chin*. W toku tego postępowania Komisja zidentyfikowała dwa odpowiednie państwa, które można było uznać za reprezentatywne na potrzeby skonstruowania wartości normalnej: Malezję i Meksyk. W związku z powyższym Komisja oceniła poziom ochrony socjalnej i ochrony środowiska w tych państwach, aby wybrać to z nich, które uzyskało lepsze wyniki w tym zakresie. Komisja ustaliła, że Malezja nie ratyfikowała trzech spośród ośmiu podstawowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP)[10]. Komisja stwierdziła ponadto, że Malezja nie ratyfikowała jednej z ważniejszych umów środowiskowych – Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych. Jeżeli chodzi o Meksyk, Komisja ustaliła, że państwo to ratyfikowało niemal wszystkie podstawowe konwencje MOP poza jedną. Meksyk ratyfikował ponadto wszystkie ważniejsze umowy środowiskowe. Dlatego też Komisja wybrała Meksyk jako odpowiedni reprezentatywne państwo w ramach wspomnianego przeglądu wygaśnięcia.

W ramach pozostałych dochodzeń zakończonych w 2019 r. Komisja każdorazowo wybierała reprezentatywne państwo bez konieczności późniejszego dokonywania analizy poziomu ochrony socjalnej i ochrony środowiska, ponieważ stosowne dane były dostępne wyłącznie w odniesieniu do jednego państwa[11].

Wielostronne umowy środowiskowe (i protokoły do tych umów) – a także podstawowe konwencje MOP – są również brane pod uwagę przy ustalaniu **marginesu szkody**. Od czasu wejścia w życie zmodernizowanych przepisów dotyczących TDI zgodnie z art. 7 ust. 2d podstawowego rozporządzenia antydumpingowego Komisja, obliczając niewyrządzającą szkody cenę docelową produktu, odzwierciedla również rzeczywiste lub przyszłe koszty produkcji przedsiębiorstw UE, które wynikają lub mogłyby wyniknąć ze stosowania takich umów i konwencji[12].

Jeżeli chodzi o sprawy zakończone w 2019 r., Komisja obliczyła wspomniane dodatkowe koszty w toku dochodzenia dotyczącego *mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rosji, Trynidadu i Tobago i Stanów Zjednoczonych (USA)*. Komisja podjęła decyzję o podwyższeniu ceny docelowej mocznika i azotanu amonu o 3,7 %, aby odzwierciedlić

---

9 Zasadę tę stosuje się w odniesieniu do nowych dochodzeń i przeglądów wygaśnięcia wszczętych po dniu 20 grudnia 2017 r.

10 Zob. załącznik Ia do podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.

11 Za każdym razem wybrano tylko jedno reprezentatywne państwo, ponieważ: jego poziom rozwoju gospodarczego był podobny do poziomu rozwoju gospodarczego Chin; produkt objęty przeglądem/dochodzeniem był wytwarzany w tym państwie; stosowne dane publiczne dotyczące kosztów produkcji i sprzedaży były dostępne w tym państwie.

12 Tego rodzaju koszty uwzględnia się niezależnie od elementów ceny docelowej, które bierze się zazwyczaj pod uwagę, tj. rzeczywistego całkowitego kosztu produkcji oraz rozsądnego zysku.

dodatkowe koszty związane z koniecznością zapewnienia przez producentów UE zgodności z unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji (ETS) w przyszłości. ETS stanowi jeden z instrumentów, za pomocą których UE zamierza osiągnąć cele wyznaczone w porozumieniu paryskim – istotnej wielostronnej umowie środowiskowej, której UE jest stroną. Łańcuch produkcji mocznika i azotanu amonu, który jest wysokoemisyjny, jest objęty ETS w UE. Wartość 3,7 % obliczono na podstawie kosztu średnich szacunkowych uprawnień w ramach ETS, które producenci będą musieli uzyskać w okresie obowiązywania odpowiednich środków.

W pozostałych sprawach zakończonych w 2019 r. zainteresowane strony nie wystąpiły z żadnymi wnioskami dotyczącymi aktualnych ani przyszłych kosztów na podstawie art. 7 ust. 2d. Dlatego też Komisja nie analizowała, czy tego rodzaju dodatkowe koszty powinny były zostać doliczone do ceny docelowej.

I.5. Kontrola sądowa prowadzona przez sądy UE (załącznik S)

W 2019 r. Sąd i Trybunał Sprawiedliwości wydały 31 wyroków i postanowień dotyczących instrumentów ochrony handlu: Sąd wydał 14 orzeczeń, a Trybunał Sprawiedliwości rozstrzygnął osiem odwołań, pięć spraw dotyczących ustalenia kosztów i wydał cztery orzeczenia w trybie prejudycjalnym. Najbardziej interesujące wyroki opisano w dokumencie roboczym służb Komisji.

W 2019 r. wniesiono dwadzieścia cztery nowe sprawy dotyczące TDI.

I.6. Działania państw trzecich wobec UE

Komisja nie tylko chroni przemysł UE przed nieuczciwym, szkodliwym przywozem, ale również podejmuje intensywne działania na rzecz **przeciwdziałania środkom ochrony handlu wprowadzanym przez partnerów handlowych Unii**, jeżeli uzna, że tego rodzaju środki nie spełniają obowiązujących, rygorystycznych wymogów prawnych. Podejmowanie takich działań jest konieczne z uwagi na fakt, że obecnie ważne z handlowego punktu widzenia państwa często kwestionują porządek prawny ustanowiony przez WTO. Nieuzasadnione działania ochronne ograniczają dostęp do rynku, a tym samym możliwości tworzenia miejsc pracy i wzrostu dla eksporterów unijnych. Dlatego też przeciwdziałanie nieuzasadnionym środkom ochrony handlu wprowadzanym przez państwa trzecie jeszcze bardziej zyskuje na znaczeniu.

W 2019 r. na całym świecie można było zaobserwować wzmożoną działalność w obszarze ochrony handlu. Służby Komisji w dalszym ciągu przeprowadzały regularne interwencje w ramach zdecydowanej większości prowadzonych przez państwa trzecie dochodzeń dotyczących wywozu z UE. Interwencje te obejmowały m.in. składanie oświadczeń pisemnych i branie udziału w przesłuchaniach na poziomie technicznym. W stosownych

przypadkach Komisja przeprowadzała również interwencje w odniesieniu do organów państw trzecich na wyższym szczeblu politycznym.

Chociaż Komisja interweniuje w większości spraw skierowanych przeciwko UE, koncentruje się w szczególności na kwestiach systemowych oraz na sprawach, które mogłyby potencjalnie wywrzeć istotny wpływ na przemysł UE. Celem podejmowanych przez Komisję działań jest zapewnienie prawidłowego stosowania postanowień WTO, a tym samym przeciwdziałanie nadużywaniu TDI przez państwa trzecie. Regularne podejmowanie tego rodzaju interwencji koncentrujących się na niezgodności z postanowieniami WTO oraz na niedociągnięciach systemowych pozwoliło zapobiec wprowadzeniu licznych nieuzasadnionych środków.

Komisja podjęła na przykład skuteczną interwencję w ramach trzeciego przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych przeprowadzanego przez Brazylię w odniesieniu do przywozu mleka w proszku z UE. Działania te doprowadziły do zniesienia stosownych środków, otwierając tym samym rynek, który pozostawał zamknięty dla eksporterów unijnych od 2001 r. Wartość wywozu przed wprowadzeniem środków wynosiła 45 mln EUR.

Komisja – działając we współpracy z przedstawicielami przemysłu i państwami członkowskimi – podjęła skuteczne interwencje w celu uchylenia pozostałych ceł antydumpingowych na wywóz włoskich pomidorów w puszkach do Australii, z których to ceł część obowiązywała od 2014 r. i które wywierały wpływ na roczny wywóz z UE o wartości 22 mln EUR. Od chwili wszczęcia pierwszego dochodzenia Komisja podejmowała wytężone wysiłki na rzecz zniesienia tych ceł, w szczególności biorąc pod uwagę budzącą wątpliwości metodykę zastosowaną przez władze australijskie oraz sposób obliczania przez te władze ryzyka systemowego w odniesieniu do przetworzonych produktów rolnych przywożonych z UE. Australia ostatecznie zdecydowała się znieść wspomniane cła.

W dokumencie roboczym służb Komisji załączonym do niniejszego sprawozdania opisano więcej przykładów skutecznych interwencji podjętych przez Komisję.

Interwencje podejmowane przez Komisję nie zawsze kończyły się jednak sukcesem, co skutkowało ostatecznym wprowadzeniem pewnych nieuzasadnionych środków. W sprawach, w których występował istotny interes gospodarczy lub systemowy, Komisja uciekała się do **procedur rozstrzygania sporów w ramach WTO,** aby doprowadzić do zniesienia nieuzasadnionych środków. Taka sytuacja miała miejsce w przypadku ceł antydumpingowych nałożonych przez Kolumbię na mrożone frytki z Belgii, Niemiec i Niderlandów, a także w przypadku ceł antysubsydyjnych i antydumpingowych nałożonych przez Stany Zjednoczone na przywóz dojrzałych hiszpańskich oliwek (aby uzyskać bardziej szczegółowe informacje, zob. dokument roboczy służb Komisji). Wspomniane dwa postępowania są wciąż w toku.

W stosownych przypadkach Komisja może również skorzystać z możliwości wystąpienia o zastosowanie **dwustronnego mechanizmu rozstrzygania sporów** przewidzianego w umowach handlowych, jeżeli jej partnerzy nie wywiązują się z zobowiązań spoczywających na nich zgodnie z postanowieniami takich umów. W tym kontekście w 2019 r. Komisja kontynuowała konsultacje z Republiką Południowej Afryki w kwestii

dwustronnych środków ochronnych obowiązujących w odniesieniu do przywozu mrożonych kurczaków z UE, które to środki Komisja uznaje za niezgodne z prawem. Ponieważ nie udało się wypracować rozwiązania akceptowalnego dla obydwu stron, Komisja zamierza skorzystać w tym przypadku z dwustronnej procedury rozstrzygania sporów.

Zagraniczne działania w dziedzinie TDI w ujęciu liczbowym

Według stanu na koniec 2019 r. łączna liczba obowiązujących środków ochrony handlu wywierających wpływ na wywóz z UE wynosiła 175 (w porównaniu ze 174 w 2018 r.). Oczekuje się, że wysoka ogólna liczba środków wprowadzanych wobec UE utrzyma się na przestrzeni kolejnych lat m.in. ze względu na wysoką liczbę nowych dochodzeń w 2019 r. (37 – podobnie jak w 2018 r.), które mogą ponownie skutkować wprowadzeniem wielu środków w 2020 r.

Liczba zagranicznych środków ochronnych utrzymała się w 2019 r. na wysokim poziomie – według stanu na koniec 2019 r. w mocy pozostawało 37 takich środków (o dwa więcej niż w 2018 r.), natomiast środki antydumpingowe pozostawały najczęściej stosowanym instrumentem w ujęciu globalnym: środki te stanowiły 132 spośród 175 obowiązujących środków[13].

Największą liczbę środków wobec wywozu z UE wprowadziły ponownie Stany Zjednoczone, stosując 36 środków (w porównaniu z 33 w 2018 r.). Odpowiada to wzrostowi o 71 % w porównaniu z 2016 r., co wynika głównie z wprowadzenia dużej liczby nowych środków, w szczególności w sektorze stalowym. Działania Stanów Zjednoczonych przyczyniły się również do globalnego wzrostu liczby środków, ponieważ państwa takie jak Kanada, Egipt, Maroko lub Eurazjatycka Unia Gospodarcza (EUG) wprowadziły środki lub przedłużyły obowiązywanie stosowanych środków w odniesieniu do niektórych wyrobów ze stali, najprawdopodobniej w odpowiedzi na środki dotyczące stali wprowadzone na podstawie amerykańskiej sekcji 232.

Chiny są drugim co do wielkości użytkownikiem TDI skierowanych przeciwko UE – wprowadziły one 20 takich środków (w porównaniu z 18 w 2018 r.); na kolejnej pozycji uplasowały się Indie (18 środków, w porównaniu z 21 w 2018 r.).

Jeżeli chodzi o nowe dochodzenia w 2019 r., Indie wszczęły 7 takich dochodzeń, Indonezja i Madagaskar po 4 każde, Ukraina 3, a EUG, Maroko i Filipiny po 2 nowe dochodzenia każde. Pojawienie się nowych użytkowników TDI niezależnie od państw, które regularnie stosują TDI (takich jak Indie), stanowi jeden z czynników stojących za wysoką całkowitą liczbą nowych dochodzeń.

Jeżeli chodzi o 25 nowych środków wprowadzonych w 2019 r., Stany Zjednoczone wprowadziły najwięcej z nich (4 środki), a na kolejnych miejscach znalazły się Australia

[13] W tym miejscu należy przypomnieć, że w odróżnieniu od środków antysubsydyjnych i antydumpingowych środki ochronne stosuje się przeważnie w sposób nieselektywny (tj. zgodnie z „zasadą największego uprzywilejowania").

i Maroko (3 nowe środki) oraz Rada Współpracy Państw Zatoki (2 nowe środki). W 2019 r. Chiny wprowadziły 1 nowy środek przeciwko UE.

W ujęciu sektorowym wyroby ze stali były przedmiotem największej liczby obowiązujących środków skierowanych przeciwko UE w 2019 r. (72 spośród 175). Wiele środków (42) w dalszym ciągu koncentrowało się również na produktach chemicznych. Jeżeli chodzi o nowe wszczęte dochodzenia, sektor stalowy ponownie był sektorem, którego dochodzenia te dotyczyły najczęściej – 9 na 37 wszczętych dochodzeń; na kolejnych miejscach znalazł się sektor chemiczny (8 nowych spraw) i sektor rolnictwa (7 spraw).

I.7. Działania w ramach WTO

Komisja zwiększyła swoje wysiłki na rzecz promowania programu związanego z subsydiami w ramach WTO. Ich celem jest dostosowanie wielostronnych mechanizmów subsydiowania w taki sposób, by zapewniały możliwość lepszego reagowania na wyzwania związane z aktualnym otoczeniem handlowym. W 2019 r. w Genewie kontynuowano intensywne negocjacje w sprawie subsydiów w sektorze rybołówstwa. UE nadal pełniła rolę wiodącego podmiotu w trakcie tych negocjacji, przedstawiając konkretne wnioski pisemne w ramach dwóch głównych obszarów rozmów: zakazu subsydiowania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (połowów NNN) oraz zakazu stosowania subsydiów przyczyniających się do powstawania nadmiernej zdolności połowowej i sprzyjających przeławianiu. Choć w 2019 r. nie osiągnięto żadnych rezultatów w tym zakresie, UE i inni członkowie WTO dążą do uzyskania ambitnego i kompleksowego rozstrzygnięcia tej kwestii na 12. konferencji ministerialnej WTO, która ma odbyć się w Nur-Sułtanie w czerwcu 2020 r.

W kwietniu i listopadzie 2019 r. Komisja aktywnie uczestniczyła w pracach komitetów WTO ds. subsydiów i środków wyrównawczych (SCM), działań antydumpingowych i ochronnych, a także pracach nieformalnej grupy ds. zwalczania obchodzenia środków oraz antydumpingowej grupy roboczej ds. wdrażania (WGI).

W ramach Komitetu Antydumpingowego UE w dalszym ciągu broniła zmian w unijnym prawodawstwie w dziedzinie instrumentów ochrony handlu z lat 2017 i 2018. Komisja odniosła się również do pewnych spraw wszczętych przez państwa trzecie, które to sprawy uważa za niezgodne z zobowiązaniami państw trzecich w ramach WTO i które wywierają negatywny wpływ na eksporterów z UE (np. dochodzenie Kolumbii w sprawie mrożonych frytek). UE odpowiadała również na pytania i przedstawiała wyjaśnienia dotyczące niektórych z jej dochodzeń.

W ramach WGI UE brała udział w dyskusjach na temat kwestii technicznych, na przykład w odniesieniu do określania związku przyczynowego lub do analizy zagrożenia szkodą.

Podczas zwyczajnych posiedzeń komitetu SCM kontynuowano dyskusje na temat sposobu, w jaki subsydia przyczyniły się do nadwyżki mocy produkcyjnych w różnych sektorach. W tym kontekście w kwietniu USA i UE przeprowadziły wspólną prezentację sprawozdania

OECD w sprawie zakłóceń w łańcuchu wartości aluminium[14]. Podczas posiedzenia w listopadzie komitet kontynuował omawianie kwestii nadwyżki mocy produkcyjnych oraz dokonał prezentacji prac globalnego forum ds. nadwyżki mocy produkcyjnych w przemyśle stalowym. Przeprowadzono również dyskusje na temat sposobów zwiększania przejrzystości w zakresie subsydiów ze strony członków WTO; w ramach tych dyskusji UE ponownie podkreśliła znaczenie przestrzegania obowiązków członków WTO w zakresie powiadamiania o subsydiach.

Przeglądy powiadamiania o subsydiach w 2017 r. były kontynuowane w kwietniu podczas specjalnego posiedzenia komitetu SCM. Na początku lipca 2019 r. UE przekazała WTO swoje nowe i kompletne powiadomienie obejmujące subsydia przyznane w latach 2017 i 2018. Działanie to ma miejsce co dwa lata i obejmuje subsydia przyznane zarówno na szczeblu UE, jak i przez poszczególne państwa członkowskie. Przeglądy powiadamiania o subsydiach w 2019 r. rozpoczęto podczas listopadowego specjalnego posiedzenia komitetu SCM i będą one kontynuowane w 2020 r.

W ramach Komitetu ds. Środków Ochronnych UE wyraziła szereg obaw związanych z dochodzeniami w sprawie środków ochronnych innych członków (np. Filipin – ceramiczne płytki podłogowe i ścienne, Turcji – przędza z nylonu i pozostałych poliamidów, Ukrainy – nawozy azotowe, pianki poliuretanowe). UE odpowiadała również na pytania innych członków dotyczące środków ochronnych w zakresie produktów ze stali, w szczególności wyników niedawnego przeglądu tych środków.

I.8 Działania rzecznika praw stron

Od 2018 r. w wyniku reform ustawodawczych w zakresie TDI rola rzecznika praw stron jest mocno osadzona w przepisach podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Do rzecznik praw stron zwrócono się o uczestnictwo w procedurach, które mają być stosowane przy wdrażaniu modernizacji w celu zwiększenia przejrzystości i zagwarantowania praw procesowych stron na podstawie tych nowych przepisów. W ramach działań następczych w 2019 r. zakres uprawnień rzecznika praw stron został zmodernizowany i przyjęty przez przewodniczącego Komisji Europejskiej. Przewidziano w nich bardziej przejrzyste wyjaśnienia dla zainteresowanych stron dotyczące roli i uprawnień rzecznika praw stron w świetle nowych realiów. Ponadto wezwano rzecznik praw stron do interwencji w innych obszarach, poza „klasycznymi" dziedzinami dochodzeń antydumpingowych i antysubsydyjnych, które są również objęte zakresem uprawnień. Dotyczyło to dochodzenia w sprawie środków ochronnych i postępowań związanych ze stosowaniem GSP.

[14] OECD (2019), *Measuring distortions in international markets: the aluminium value chain* [„Badanie zakłóceń na rynkach międzynarodowych – łańcuch wartości aluminium"], OECD Trade Policy Papers, nr 218, OECD Publishing, Paryż.

W 2019 r. rzecznik praw stron otrzymała 19 wniosków o interwencję i przeprowadziła osiem przesłuchań. W jednym przypadku przedłużyła termin składania uwag. W wielu przypadkach wniosek o interwencję został przedłożony przez strony równocześnie z wnioskiem o przesłuchanie przez służby Komisji odpowiedzialne za dochodzenie. Rzecznik praw stron utrzymywała, że zainteresowane strony powinny w pierwszej kolejności zgłosić swoje zastrzeżenia służbom Komisji, a rzecznik praw stron interweniowałaby tylko w przypadku niemożności znalezienia rozwiązania. W większości przypadków podejście to umożliwiło zainteresowanym stronom znalezienie rozwiązania bezpośrednio z zespołami dochodzeniowymi.

W 2019 r. liczba dochodzeń, które doprowadziły do wniosków o interwencję, była stosunkowo niska, podobnie jak w 2018 r. Zainteresowane strony najczęściej kwestionowały ustalenia, fakty i wnioski z dochodzeń. We wszystkich sprawach, gdy było to uzasadnione, uzgodniono ze służbami przekazanie wyjaśnień lub dodatkowych ujawnień.

II. BARDZIEJ ZDECYDOWANE EGZEKWOWANIE ŚRODKÓW

II.1 Przeciwdziałanie obchodzeniu środków

Obchodzenie środków ma miejsce, gdy producenci eksportujący w państwach trzecich podejmują konkretne działania wyłącznie w celu uniknięcia płacenia ceł antydumpingowych lub wyrównawczych. Praktyki takie obejmują np. transport produktu przez państwo niepodlegające cłom w celu zamaskowania prawdziwego pochodzenia produktu (przeładunek), nieznaczną modyfikację produktu, aby nie powodował opłat celnych (nieznaczna modyfikacja) lub wywóz za pośrednictwem producenta eksportującego objętego niższymi indywidualnymi stawkami cła antydumpingowego lub wyrównawczego (wywóz produktów za pośrednictwem innych spółek).

Obchodzenie środków antydumpingowych i antysubsydyjnych jest niedopuszczalne. Zagraża ono prawu przemysłu unijnego do rozwiązania problemu nieuczciwych praktyk handlowych, a tym samym stanowi zagrożenie dla miejsc pracy i wzrostu gospodarczego w Unii.

Właściwe egzekwowanie środków antydumpingowych i antysubsydyjnych ma niezmiennie zasadnicze znaczenie dla Komisji. Komisja ma udokumentowane osiągnięcia w zakresie skutecznych działań przeciwko obchodzeniu środków. Spośród 140 środków obowiązujących w dniu 31 grudnia 2019 r. 28 było środkami przeciwdziałającymi obejściu ceł.

W 2019 r. Komisja wzmocniła swoje działania na rzecz zwalczania obchodzenia środków poprzez intensyfikację dochodzeń z urzędu w sprawie obejścia środków oraz wzmocnienie części normatywnych rozporządzeń wprowadzających środki ochrony handlu w celu zmniejszenia ryzyka nadużyć.

Dochodzenia z urzędu w sprawie obejścia środków

W każdym przypadku gdy Komisja dysponowała wystarczającymi informacjami, zgodnie z którymi miało miejsce obchodzenie środków, wszczynała ona z własnej inicjatywy (oraz bez otrzymania skargi przemysłu) dochodzenie w tej sprawie (dochodzenie z urzędu). Komisja była w stanie zgromadzić wystarczającą ilość dowodów, aby wszcząć sprawy z urzędu, dzięki swoim działaniom monitorującym.

W 2019 r. Komisja wszczęła cztery dochodzenia z urzędu w sprawie obchodzenia środków. Jest to sytuacja bez precedensu. Te cztery sprawy dotyczą:

- przywozu ceramicznych zastaw stołowych i naczyń kuchennych z Chin za pośrednictwem innych spółek („sprawa dotycząca zastaw stołowych”);
- przywozu nadtlenosiarczanów z Chin za pośrednictwem innych spółek (obecnie w toku);
- praktyk polegających na nieznacznej modyfikacji w związku z przywozem stali odpornej na korozję z Chin (obecnie w toku);

- praktyk polegających na przeładunku w Laosie, Indiach i Tajlandii w ramach przywozu elektrod wolframowych z Chin (obecnie w toku).

Są to istotne sprawy. Po pierwsze, dwie z nich – tj. sprawa dotycząca stali i sprawa dotycząca zastaw stołowych – odnoszą się do sektorów przemysłu o znacznej liczbie miejsc pracy w Europie. Dla przykładu: sektor zastaw stołowych zapewnia blisko 27 000 bezpośrednich miejsc pracy.

Po drugie, te cztery sprawy uwidaczniają szeroki zakres działań w zakresie obchodzenia środków i determinację chińskich producentów eksportujących. Dochodzenie w sprawie obejścia środków dotyczące zastaw stołowych było największym do tej pory postępowaniem Komisji w sprawie obejścia środków pod względem niezbędnych zasobów: Komisja objęła dochodzeniem 50 chińskich producentów, a 20 urzędników Komisji prowadzących dochodzenie odbyło wizyty weryfikacyjne w około 40 chińskich przedsiębiorstwach w wiążącym terminie 9 miesięcy. Komisja ustaliła, że wielu eksporterów, którym przysługiwała niższa stawka celna (głównie 17,9 %), dokonywało pod własną nazwą wywozu towarów od producentów objętych wyższą stawką celną (36,1 %), tym samym odnosząc nienależne korzyści z niższego cła.

W rezultacie w wielu przypadkach organy celne nie były w stanie dokonać poboru odpowiedniej kwoty cła antydumpingowego za przywóz zastaw stołowych. W dochodzeniu Komisji zidentyfikowano ponad 30 chińskich eksporterów, którzy brali udział w tego typu bezprawnych praktykach. Ponieważ przedsiębiorstwa te nadużyły swojej indywidualnej i korzystnej stawki celnej, Komisja nałożyła na nie wyższą stawkę celną (36,1 %).

Lepsze stanowienie prawa

Za sprawą ustaleń z dochodzenia dotyczącego zastaw stołowych uwidoczniono ryzyko wywozu produktów za pośrednictwem innych spółek z wykorzystaniem nieprawdziwej tożsamości podmiotu eksportującego. W celu ograniczenia tego ryzyka Komisja opracowała bardziej restrykcyjne normy dotyczące monitorowania i egzekwowania.

Komisja zaostrzyła na przykład warunki dotyczące stosowania indywidualnej i korzystnej stawki celnej. Importerzy chcący skorzystać z indywidualnych stawek celnych muszą przedłożyć szereg dodatkowych dokumentów.

Ponadto w przyszłych rozporządzeniach wykonawczych wprowadzających środki Komisja ponownie podkreśli, że organy celne państw członkowskich muszą przeprowadzić niezbędne kontrole wykraczające poza zwykłe badanie tych dokumentów.

OLAF

Jeżeli chodzi o wdrażanie środków, Komisja prowadzi ścisłą współpracę z Europejskim Urzędem ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) w celu zapobiegania nadużyciom finansowym i wykrywania ich. Więcej szczegółowych informacji znajduje się w załączonym dokumencie roboczym służb Komisji.

II.2 Stosowanie TDI w odniesieniu do dostaw na szelf kontynentalny / do wyłącznej strefy ekonomicznej UE

Przed pełnym wdrożeniem modernizacji TDI[15] istniała znacząca luka w terytorialnym stosowaniu ceł antydumpingowych i antysubsydyjnych. Cła te miały taki sam zakres terytorialny jak należności celne, tj. mogły być stosowane tylko w odniesieniu do obszaru celnego UE. Obszar ten nie obejmuje jednak ani szelfu kontynentalnego, ani wyłącznej strefy ekonomicznej państw członkowskich. Działalność gospodarcza na szelfie kontynentalnym / w wyłącznej strefie ekonomicznej obejmuje jednak wykorzystanie towarów, które zazwyczaj podlegają środkom ochrony handlu, w szczególności rur i przewodów rurowych, a także produktów wykorzystywanych do wytwarzania energii wiatrowej.

Aby wypełnić tę istotną lukę w egzekwowaniu przepisów dotyczących TDI, UE przyjęła podejście dwuetapowe. Po pierwsze, w kontekście modernizacji TDI współprawodawcy zdecydowali, że środki antydumpingowe i antysubsydyjne mogą zasadniczo mieć zastosowanie również w odniesieniu do dostaw na szelf kontynentalny / do wyłącznej strefy ekonomicznej UE. Po drugie, ponieważ prawo celne ma zastosowanie jedynie do obszaru celnego, Komisja stworzyła legislacyjne narzędzie celne *ad hoc*, za sprawą którego zapewniono, aby unijne prawo celne mogło mieć zastosowanie *mutatis mutandis* do poboru ceł antydumpingowych i antysubsydyjnych za dostawy na szelf kontynentalny / do wyłącznej strefy ekonomicznej. Proces legislacyjny ukończono w dniu 3 lipca 2019 r.[16], a narzędzie celne zaczęło funkcjonować i w pełni obowiązywać od dnia 4 listopada 2019 r.[17] W tym nowym narzędziu przewidziano również możliwość rejestrowania przywozu na szelf kontynentalny / do wyłącznej strefy ekonomicznej. Pozwala to na uzyskanie niezbędnych danych statystycznych. Umożliwia to także Komisji retroaktywne stosowanie w razie konieczności środków ochrony handlu.

[15] Dz.U. L 143 z 7.6.2018, s. 1
[16] Dz.U. L 179 z 3.7.2019, s. 12
[17] Dz.U. C 366 z 30.10.2019, s. 61

III. SKUTECZNOŚĆ STOSOWANIA ŚRODKÓW WPROWADZONYCH W OSTATNIM CZASIE

Zastosowanie TDI ma zasadniczo na celu przywrócenie uczciwych warunków handlu między przywozem a towarami produkowanymi w UE. Jeśli państwo trzecie dokonuje wywozu produktów po sztucznie zaniżonych cenach (w wyniku dumpingu lub subsydiowania), często spowoduje to szkodę dla unijnych przedsiębiorstw oraz zakłócenie przepływów handlowych z innych regionów (tj. uczciwego przywozu z państw trzecich, w których nie występuje dumping ani subsydiowanie). Celem unijnych środków ochrony handlu jest zaradzenie temu szkodliwemu wpływowi spowodowanemu przez nieuczciwy przywóz. Środek zaradczy polega zazwyczaj na dodaniu do ceny importowej cła antydumpingowego lub wyrównawczego. W rezultacie taki przywóz zazwyczaj maleje, ponieważ nie jest już konkurencyjny – nie odnosi się w jego ramach korzyści na rynku UE z dumpingu lub subsydiowania.

III.1 Spadek szkodliwego przywozu

Gdy rozpoczyna się dochodzenie, pierwszym działaniem, jakie może podjąć Komisja, jest zarejestrowanie przywozu z myślą o pobraniu ceł z mocą wsteczną w momencie wprowadzenia ostatecznych środków antydumpingowych. W wielu przypadkach sama taka rejestracja ma już pewien wpływ zaradczy – importerzy przewidują, że w najbliższej przyszłości będą musieli zapłacić cła, które mogą wynikać z wniosków z dochodzenia.

Przywóz po cenach dumpingowych lub subsydiowanych zmniejsza się jednak najbardziej po samym wprowadzeniu środków. Stopień, w jakim zmniejsza się przywóz po wprowadzeniu środków, może stanowić dobry wskaźnik skuteczności takich środków. Pokazuje to, w jakim zakresie przywóz po nieuczciwych cenach jest usuwany z rynku UE. Ewolucja tego wskaźnika w wielu przypadkach umożliwia wyciągniecie wniosków dotyczących tego, czy unijne środki są skuteczne i odpowiednio egzekwowane. Niewielkie zmniejszenie przywozu po nałożeniu ceł antydumpingowych lub antysubsydyjnych może oznaczać próby absorpcji lub obejścia tych środków. Jak już wspomniano, odpowiednie egzekwowanie środków ma kluczowe znaczenie dla ich skuteczności.

W poniższej tabeli przedstawiono wpływ unijnych środków wprowadzonych w latach 2017–2018 wobec przywozu produktów objętych postępowaniem[18]:

[18] Porównanie przywozu w okresie przed wprowadzeniem środków (tj. w okresie objętym dochodzeniem) i po ich wprowadzeniu (w okresie od października 2018 r. do września 2019 r., jako że w chwili finalizacji niniejszego sprawozdania najnowsze kompletne dane były dostępne dla tego okresu)

Produkt objęty środkiem (państwo pochodzenia)	Spadek przywozu w %
Artykuły z żeliwa z Chin	-57 %
Stale odporne na korozję z Chin	-100 %
Rowery elektryczne z Chin	-83 %
Blachy grube z Chin	-99 %
Wyroby płaskie walcowane na gorąco z Brazylii, Chin, Iranu, Rosji i Ukrainy	-71 %
Opony nowe i bieżnikowane do autobusów lub samochodów ciężarowych	-74 %
Pręty zbrojeniowe z Białorusi	-86 %
Przewody rurowe bez szwu, z żeliwa lub ze stali, z Chin	-98 %
Spawane doczołowo łączniki rur i przewodów rurowych ze stali nierdzewnej	-81 %
Papier termiczny z Republiki Korei (Korea)	-90 %
Średni spadek	**-80 %**

Źródło: Obliczenia własne na podstawie danych statystycznych Comtex (w kg), z wyjątkiem pozycji *Rowery elektryczne* i *Opony*, w odniesieniu do których wykorzystano dane celne państw członkowskich dotyczące przywożonych wielkości.

Jak przedstawiono w powyższej tabeli, w przypadku *artykułów z żeliwa* po wprowadzeniu środków w lutym 2019 r. przywóz zmniejszył się o 57 %. Jest to wartość niższa od średniego wskaźnika spadku zaobserwowanego w niedawnych sprawach. W odniesieniu do tego produktu Komisja wszczęła w dniu 18 grudnia 2019 r. dochodzenie w sprawie absorpcji. Dochodzenie wszczęto na podstawie dowodów świadczących o tym, że po okresie objętym pierwotnym dochodzeniem oraz po nałożeniu tymczasowych ceł antydumpingowych chińskie ceny eksportowe produktu uległy obniżeniu. Wspomniany spadek cen mógł zmniejszyć zaradczy wpływ obowiązujących środków. Dowody udostępnione Komisji wskazywały, że spadku cen eksportowych nie można uzasadnić spadkiem ceny głównego surowca ani zmianą asortymentu produktów. Dowody świadczyły również o tym, że w dalszym ciągu dokonywano przywozu znacznych ilości artykułów z żeliwa do Unii, co potwierdzają również powyższe dane liczbowe dotyczące przywozu. Wyniki omawianego dochodzenia w sprawie absorpcji będą dostępne w 2020 r.

III.2 Bardziej zróżnicowane źródła zaopatrzenia

Dobre funkcjonowanie gospodarki UE zależy nie tylko od wywozu, ale również od przywozu. W tym względzie unijne środki ochrony handlu mają wpływ jedynie na przywóz nieuczciwy i szkodliwy. Wpływ środków ochrony handlu polega na tym, że nieuczciwy i szkodliwy przywóz zazwyczaj zastępuje się albo produktami unijnymi, albo przywozem z innych państw, w odniesieniu do którego nie istnieją dowody na istnienie nieuczciwych praktyk cenowych (i który w związku z tym nie jest objęty żadnymi środkami). Tym samym cła antydumpingowe i antysubsydyjne **przywracają równe warunki działania zarówno dla przemysłu wytwórczego UE, jak i dla innych dostawców z państw trzecich**, umożliwiając

użytkownikom z UE dalsze korzystanie ze zróżnicowanych źródeł zaopatrzenia. W poniższej tabeli przedstawiono, w jaki sposób po wprowadzeniu środków zmienił się udział towarów produkowanych w UE i nieszkodliwego przywozu w całkowitej konsumpcji unijnej[19]:

	Przed wprowadzeniem środków[20]	**Po wprowadzeniu środków[21]**
Udział towarów produkowanych w UE w rynku UE:		
Grzejniki aluminiowe z Chin	76 %	95 %
Łączniki rur i przewodów rurowych z Korei, Malezji, Rosji i Turcji[22]	72 %	59 %
Wyroby ze stali powlekanej organicznie z Chin	76 %	85 %
Folia aluminiowa w małych rolkach z Chin	85 %	92 %
Ceramiczne zastawy stołowe i naczynia kuchenne z Chin	21 %	31 %
Gwintowane łączniki rur lub przewodów rurowych, odlewane z żeliwa ciągliwego, z Chin i Tajlandii	39 %	63 %
Udział nieuczciwego, szkodliwego przywozu w rynku UE[23]:		
Grzejniki aluminiowe z Chin	24 %	3 %
Łączniki rur i przewodów rurowych z Korei, Malezji, Rosji i Turcji	22 %	21 %
Wyroby ze stali powlekanej organicznie z Chin	14 %	0 %
Folia aluminiowa w małych rolkach z Chin	13 %	2 %
Ceramiczne zastawy stołowe i naczynia kuchenne z Chin[24]	67 %	56 %
Gwintowane łączniki rur lub przewodów rurowych, odlewane z żeliwa ciągliwego, z Chin i Tajlandii	52 %	26 %
Udział uczciwego przywozu w rynku UE[25]:		
Grzejniki aluminiowe z Chin	0 %	2 %
Łączniki rur i przewodów rurowych z Korei, Malezji, Rosji i Turcji	6 %	20 %
Wyroby ze stali powlekanej organicznie z Chin	10 %	15 %
Folia aluminiowa w małych rolkach z Chin	1 %	6 %

19 Dane na podstawie niedawnych przeglądów wygaśnięcia. Wszystkie wybrane przypadki dotyczą środków, które poddano pierwszemu przeglądowi wygaśnięcia, zakończonemu w 2019 r. przedłużeniem obowiązywania środków.

20 Dane dotyczące okresu objętego pierwotnym dochodzeniem.

21 Dane dotyczące okresu objętego dochodzeniem przeglądowym w najnowszym przeglądzie wygaśnięcia.

22 Podczas gdy środki dotyczące tego produktu obowiązują od 2002 r., po raz pierwszy dokonano teraz przeglądu środków dotyczących Rosji (i przedłużono ich obowiązywanie).

23 Przywóz objęty środkami unijnymi.

24 W odniesieniu do pozycji *Ceramiczne zastawy stołowe i naczynia kuchenne* w danych liczbowych nie uwzględniono jeszcze skutków niedawnych środków przeciwdziałających obejściu ceł (zob. sekcja II.I).

25 Przywóz ze wszystkich państw trzecich nieobjętych środkami.

Ceramiczne zastawy stołowe i naczynia kuchenne z Chin	12 %	13 %
Gwintowane łączniki rur lub przewodów rurowych, odlewane z żeliwa ciągliwego, z Chin i Tajlandii	8 %	10 %

Źródło: rozporządzenia UE.

III.3 Miejsca pracy w UE chronione dzięki środkom ochrony handlu

Jak wspomniano powyżej, przywóz po cenach dumpingowych lub subsydiowanych powoduje szkody (lub grozi wyrządzeniem szkód) dla przedsiębiorstw unijnych, wystawiając ich rentowność, a tym samym miejsca pracy w UE, na ryzyko. Przywracając nieszkodliwe warunku handlu, środki ochrony handlu przyczyniają się do ochrony miejsc pracy w unijnych przedsiębiorstwach. W każdym z dochodzeń Komisja oblicza liczbę miejsc pracy w UE, na które ma bezpośredni wpływ produkcja produktu objętego postępowaniem w przedsiębiorstwach, które poniosły szkodę ze względu na przywóz po cenach dumpingowych lub subsydiowanych. Liczba ta daje pewne wyobrażenie o tym, jak unijne środki ochrony handlu przyczyniają się, poprzez ochronę miejsc pracy w przemyśle, do utrzymania dobrze prosperującej gospodarki UE. Pod koniec 2019 r. 137 unijnych środków antydumpingowych i antysubsydyjnych chroniło przed nieuczciwą konkurencją ok. **343 000** bezpośrednich miejsc pracy w UE. Środki wprowadzone w 2019 r. przyczyniły się do wzrostu liczby miejsc pracy korzystających ze środków ochrony handlu o **23 000.**

III.4 Nowy system monitorowania skuteczności środków

Komisja opracowuje obecnie nowy system wewnętrzny, który usprawni monitorowanie skuteczności obowiązujących środków.

W ramach systemu informacje o przepływach handlowych i dane liczbowe dotyczące zatrudnienia związane z dochodzeniami i środkami przechowywane będą w jednym miejscu. Komisja będzie regularnie aktualizować te dane.

Umożliwi to porównywanie danych liczbowych dotyczących przywozu produktów objętych środkami z przywozem zgłoszonym w odniesieniu do okresów przed wprowadzeniem środków. Dzięki temu możliwa będzie sprawna ocena skuteczności i wpływu środków. Ponadto w systemie będą również przechowywane informacje na temat rentowności, zatrudnienia i inwestycji pochodzące z kolejnych przeglądów wygaśnięcia, co pozwoli na śledzenie zmian sytuacji ekonomicznej przemysłu unijnego.